

Þraumar

Þraumar

Síðastlidna nótt, Þarinnótt hino 15. nóv. 1942, dróymdi mig, að hús í bænum vori myndu einu staddur, Hornin, að vestan, en það væri í þá, í draumunum, að hann vori Hornin frá Ameríku. Það, eitt vísu minn um manns þennan, að hann hétu Gíóti, og vori staddur að austan, svo og, að hann hefði með höndum útbýtingu í matvæðum, einn um mittu brandi og kjöti; þótti mér það góð líkindi, þar að dýrtíðin í landinu vori verðin svo mikil, að manni fengi eigi undir rísið, og því betri líkindi þótti mér þetta, að sojarni fylgdi sín ótrúlega fregu, að all fengiðs matvæli þessi okryppis; að einu vori það stíllýði sett, að þeir sem þeirra otti að njóta, en það voru landsmenn allir, þannig sá samann um ráðstöfun þeirra og útbýtingu, svo, að euginn ágreiningur yrði um það milli neins þeirra.

Ég vardi svo hugfanginn af fregu þessari, að ég fór „níður í gól“ og sé í þá, að í Vonarströti er hópur manna samann Hornin, þannig stundur þar og hofur í ríttvæð, sem ég hofur sé í ne vísu hvar var. Ég var þá í Fridgeiri Þjórnsson, sem var þannig meðal áhöfundanna og epyr þannig:

„Hvada mannsöfnun er þetta, og í hvar er hann að hofu?“

„Það er þessi Gíóti að vestan, með allar brandstovum og kjötkunnunum, hann hefur fengið Seluhús héraðs til þess að geyma vörur sín, og þar í að útbýta þannig minna stamms.“

„Seluhús?“ Þótti ég hafa efli þannig, — En völdur, „Seluhús“ héraðs í bænum? Hvada hús er min það, mi ég epyrja?“

„Það er stíllýði“ segir Fridgeir, „að þeir virðist elsti Hornin að við það,

gammall Reyk víðingur; það er stóttíð þarna veður frá ..."
 Þóttíð í þó skammt við það og viti, að hann átti við Odd-Fellau.
 tréid, og ein þóttíð í rýðja mér brant gegnum mannfröngina,
 lengra veður á við, nær í er Horninn að lýnum Odd-Fellu tréid,
 og allt í einu er mannfröngin hótin, ein þess í vissi hoad of henni
 vart; að ein einu máður stóð þar eftir í höfðunum og virtist mér
 hann elki talo eftir mér fyrir en í gætt til hans og spurdi hann:

"Hvad heitid þú?"

"Eg heiti Þósti."

"Hvadan atladur?"

"Frá Háfi í Holtum"

"Þorgeirsson, vartu í, eða fróði hann Þorgeir heitinn í Háfi?"

"Elki er í mí sonur hans, en eitthvad stýldur hannu fó, einu
 og flíri, frá við erum allir fróður, Holtum og Þósum frá
 eystra, einu og regnar landum allir."

Eitthvad í þessa líd taladi máðurinn, e. t. v. elki ádrétt, en óljósa,
 en á mánu við hólandum suman, vartu í hann vandlega fyrir mér og
 var að regna á koma frá fyrir mig hvort í hefði séð hann áður en hvort
 í hann ádrétt við svís hann eða áþarinn hann, en á anguro lunnst. Hann
 var fremur lágru máður vexti, hvíttáttur mýg í andliti, stegglaun og
 á að geta ríðri fríngsaldri; smá eygdu var hann, við hátt og þrumu
 nef, breidur um hridar, smá hantur og allur fremur ríu vexti, jafuall
 veltindalegur, en gádvildin stóru ír angum hann og elvaran birtist
 í vortari hann vltu og látbríðum.

Eg spurdi hann elki um fadur nafn hans, en la þóttíð í hugu mér að
 lýnum of hannu fréttar síðar.

Þegar ég vaktuadi, en það var kl. 4 1/2 um morguninn, fór ég að hugsa út í draum
þannan og hugaði mér, hvort stæð gæti, að hann heðði: Frid "inn auðlanni", eins
og Fridgeir heiti mér á í draumunum með íþýðingum matvöðlunna. Þótti mér þetta
benda til 1833:

1. Ad í draumi frjðir nafnið Fríði, fríð.
2. " Ad hann var frá Háfi, vortist mér benda á, ad fríðurinn þann frá
"Lauri Stöðnum", og
3. Ad nafnið Fridgeir heiti einnig á fríð.

"Seluhúsið" vortist mér benda á, ad þeim urinn yrdi eitthvað betri á, en
mín en hann. En brand og ljót (í draumi) en ávallt fyrir göðum offo af síð.

Hvort séu draumunum fleiri hefir nokkru frjðingum í 1833 átt veit
ég ekki, en þeir stæf. og hann mið strax í alog, ad manni gæti veitt þeir
eftir þess, hvort hann hefir nokkru frjðingum að þá eigna.

Reykjavík, 15. nóv. 1942.

Stattarson.